

مسیح به عنوان کلام خدا

خواندن متون مقدس: یوحنا ۱: ۱، ۳-۵، ۱۴، ۱۶-۱۸، ۲۹، ۳۲، ۴۲، ۵۱

۱. یوحنا ۱، مقدمهٔ کل انجیل یوحنا است و تاکید اصلی این مقدمه این است که مسیح، کلام خداست - [یعنی] مفهوم، توضیح و ابراز خدای رازگونه و نامرئی - آ. ۱:

آ. مسیح به عنوان کلام خدا، همان هستیم بزرگ، خود موجود و همیشه - موجود است. او آن کسی است که جاودان می باشد، بدون آغاز یا پایان - خروج ۳: ۱۴-۱۵؛ یوحنا ۸: ۲۴، ۲۸، ۵۸؛ عبرانیان ۷: ۳.

ب. یوحنا ۱ به مسیح با دو قسمت ابدیت و پل زمان، در بزرگترین پنج رویداد در تاریخ عالم اشاره دارد - آفرینش، مجسم شدن، بازخرید، مسح و بنا - ر.ک. مزامیر ۹۰: ۱-۲؛ میکاه ۵: ۲:

۱. یوحنا ۱، به عنوان پیش گفتار کل کتاب یوحنا، چکیده ای از تاریخ خدای سه یکتای «در حال سفر» به عنوان کلام در ازلیت است، که در نهایت به اورشلیم نو در ابدیت تبدیل می شود - آ. ۱، ۴-۵، ۵۱.

۲. یوحنا ۱ کلام جاودان را در کار آفرینش او و در سفر او در عرض پل زمان به ما نشان می دهد: برای جسم شدن جهت به انجام رساندن بازخرید قضایی او، از طریق شفاف سازی؛ برای تبدیل شدن به آن روح مسح کننده، حیات بخش، و دگرگون کننده جهت انجام نجات ارگانیک او؛ و در نهایت برای اینکه کاملاً متحد، آمیخته، و پیوسته - شده با عروس تولد تازه یافته، دگرگون شده و جلال یافته شود تا اورشلیم نو، بیت - ثیل نهایی، منزل متقابل خدا و انسان باشد.

پ. در این پنج رویداد عالمی و تاریخی، مسیح، کلام خدا - به عنوان: (۱) آفریننده در آفرینش، (۲) انسانی که در مجسم شدنش، در میان ما مسکن گزید، (۳) آن بزه در بازخرید، (۴) آن روح مسح کننده در دگرگونی، و (۵) آن نردبان در پیوستن زمین به آسمان برای بنای خدا - خدای نامرئی را تعریف کرده، توضیح می دهد، و ابراز می کند - ر.ک. آ. ۱: ۱۰؛ ۳۵؛ افسسیان ۶: ۱۷؛ یوحنا ۶: ۶۳.

۲. مسیح به عنوان کلام خدا، از طریق خلقتش، برای خدا سخن می گوید - ۱: ۳:

آ. «آسمان جلال خدا را بیان می کند / و فلک از عمل دستهایش خبر می دهد. / روز سخن می راند تا روز / و شب معرفت را اعلان می کند تا شب. / سخن نیست و کلامی نی / و آواز آنها شنیده نمی شود» - مزامیر ۱۹: ۱-۳.

ب. «چیزهای نادیده او یعنی قوت سرمدی و الوهیتش [مشخصات الهی اش] از حین آفرینش عالم بوسیله کارهای او فهمیده و دیده می شود تا ایشان را عذری نباشد» - رومیان ۱: ۲۰.

پ. آنچه در اعمال ۱۴: ۱۵-۱۷ و ۱۷: ۲۴-۲۹ به آن اشاره شده است، همان مقصود آشکار کردن آفرینش مسیح که برای خدا سخن می گوید را دنبال می کند - ر.ک. عبرانیان ۱۱: ۳؛ ۱: ۲؛ کولسیان ۱۷: ۱۵؛ حَبّی ۲: ۷.

۳. مسیح به عنوان کلام خدا، از طریق مجسم شدنش به عنوان مسکن خدا، برای خدا سخن می گوید - یوحنا ۱: ۱۴:

آ. کلام توسط مجسم شدن، نه تنها خدا را وارد انسانیت کرد، بلکه همچنین تبدیل به یک مسکن برای خدا شد به عنوان سکونتگاه خدا بر زمین در میان مردم، پر از فیض و واقعیت:

۱. قانون [شریعت] بر طبق آنچه خدا هست از انسان مطالبه می کند؛ فیض انسان را با آنچه خدا هست تأمین می کند تا خواسته های خدا را برآورده کند - آ. ۱۷.

۲. «و از پری او جمیع ما بهره یافتیم و فیض به عوض [از پی] فیض» - آ. ۱۶.

ب. او در جسم شدنش، تجسم خدای سه یکتا شده، خدا را به انسان آورد و خدا را قابل تماس، قابل لمس، قابل دریافت، قابل تجربه، قابل ورود، و مسرت بخش کرد.
پ. او یک خدا-انسان شد، و الهیت را به درون انسانیت آورده و الهیت را با انسانیت آمیخته کرد.
ت. مجسم شدن پسر یگانه خدا همچنین برای اعلام کردن (توضیح دادن) خدا به انسان در کلام [خدا]، در حیات، در نور، در فیض و در واقعیت است - آ. ۱۸:

۱. کلام، خداست که ابراز، توضیح و تعریف می شود تا انسان بتواند خدا را بفهمد.
۲. حیات، خداست که افاضه می شود تا انسان بتواند خدا را دریافت کند.
۳. نور، خداست که می درخشد تا انسان روشن شود تا از خدا برخوردار گردد.
۴. فیض، خداست که انسان از او مسرت می برد تا انسان شریک غنای او شود.
۵. واقعیت، خداست که انسان او را درمی-یابد تا انسان خدا را درک کند و بشناسد.

۴. مسیح به عنوان کلام خدا، از طریق تبدیل شدن به بَرّه خدا جهت بازخرید، برای خدا سخن می گوید - آ. ۲۹، ۳۶:

آ. مسیح در تبدیل شدنش به آن بَرّه جهت بازخرید دنیای گمشده، به ما می گوید چگونه خدا بازخرید خود را به طور قضایی از طریق مرگش به عنوان آن روش بر طبق عدالت او، به انجام رساند.
ب. بَرّه خدا نشانگر کلام در جسم به عنوان تحقق تمامی قربانی های عهد قدیم برای به انجام رساندن بازخرید کامل خداست - عبرانیان ۱۰: ۵-۱۰:

۱. مسیح، واقعیت هدایای قربانی گناه، قربانی جرم، قربانی سوختنی، قربانی آردی، قربانی صلح، قربانی تکان دانی، قربانی افراشتنی، و قربانی ریختنی است.
۲. با مسیح به عنوان همه هدایای قربانی، ما بازخرید کامل خدا را داریم، و می توانیم این بازخرید را تجربه کرده و از آن مسرت ببریم.

۵. مسیح به عنوان کلام خدا، از طریق تبدیل شدن به روح مسح کننده جهت دگرگون شدن مردم بازخرید شده خدا به سنگ ها (یوحنا ۱: ۳۲-۴۲) برای بنای خانه خدا (بیت ئیل - آیه ۵۱) به طور ارگانیک جهت عهد جدید، برای خدا سخن می گوید:

آ. در تبدیل شدن او به روح مسح کننده، حیات بخش و دگرگون کننده (۱ قرن ۱۵: ۴۵)، مسیح به ما فراتر می گوید که چگونه خدا اقتصادش را به طور ارگانیک توسط حیات الهی خود برای مقصود الهی اش مطابق خواست قلبی اش انجام می دهد.

ب. ما باید بیدار باشیم تا اجازه ندهیم چیزی در زندگی روزانه ما جایگزین مسیح به عنوان روح مسح کننده در روح ما شود - ۱ یوحنا ۲: ۲۰، ۲۷:

۱. مسیح، آن مسح شده است که تبدیل به مسح کننده و همچنین آن مسح می شود؛ زندگی در اصل ضد مسیح [دجال]، ضد مسح بودن است («ضد» یعنی «علیه» و «به جای، در عوض») - آ. ۱۸، ۲۲؛ ۴: ۳؛ ۲ یوحنا ۷.

۲. بر ضد مسیح بودن، هم علیه مسیح بودن و هم جایگزین کردن مسیح با چیزی دیگر است.
۳. اگر ما مسیح را با چیزی از رفتار و منش خود جایگزین کنیم، اصل ضد مسیح را به معنای اجازه دادن به برخی چیزها برای جایگزین کردن خود مسیح، به عمل می گذاریم - ر.ک. فیلیپیان ۱: ۲۱؛ ۴: ۹-۴.

۴. ما باید برای داشتن یک زندگی روزانه در اصل ضد مسیح، اجازه دادن به فرهنگ، مذهب، اخلاقیات، و نظریات طبیعی جهت جایگزینی مسیح به عنوان مسح درونی، توبه کنیم؛ این، علیه مسح بودن، ضد حرکت، کار، و اشباع کردن خدای سه یکتا در درونمان است.

۵. باید دعا کنیم: «خداوندا، می خواهیم در، با، از طریق، و توسط آن مسح - [یعنی] حرکت، کار، و اشباع کردن خدای سه یکتا در درونمان - زندگی کنیم و گام برداریم.»

پ. آن کبوتر، روح مسح کننده، انسان آفریده-شده را تولد تازه می دهد، انسان طبیعی را مسح کرده و به صورت سنگ های زنده دگرگون می کند، و انسان دگرگون-شده را متحد می کند.

ت. هنگام گروش پطرس، خداوند به او نام جدیدی داد، پطرس - یک سنگ (یوحنا ۱: ۴۲)، و وقتی که پطرس آن مکاشفه در مورد مسیح را دریافت کرد، خداوند به طور فزاینده تر آشکار کرد که او [خداوند] آن صخره بود - یک سنگ (متی ۱۶: ۱۸-۱۶). توسط این دو اتفاق، پطرس این تأثیر را دریافت کرد که هم مسیح و هم ایماندارانش، سنگ هایی برای بنای خدا هستند (۱ پطرس ۲: ۴-۸).

۶. مسیح به عنوان کلام خدا، از طریق تبدیل شدنش به آن نردبان که آسمان (خدا) را به زمین (انسان) می آورد و زمین (انسان) را به آسمان (خدا) به عنوان یک برای بنای خدا می پیوندد، برای خدا صحبت می کند - یوحنا ۱: ۵۱؛ پیدایش ۲۸: ۱۱-۲۲:

آ. مسیح، در اینکه آن نردبان آسمانی در بیت ئیل بود نیز به ما می گوید که چگونه خدا می خواهد خانه ای بر روی زمین داشته باشد که با بازخرید شدگان و دستچین-شدگان دگرگون-شده او ساخته شده باشد، تا او آسمان را به زمین آورده و زمین را به آسمان بپیوندد، که این دورا تا ابد یک سازد. ب. خواب یعقوب، مکاشفه ای از مسیح است، زیرا مسیح، واقعیت نردبانی است که یعقوب در بیت ئیل، [یعنی] خانه خدا دید - آ. ۱۲؛ یوحنا ۱: ۵۱:

۱. روح تولد تازه یافته ما، که امروز محل سکونت خداست (افسسیان ۲: ۲۲)، آن پایگاه بر روی زمین است که مسیح به عنوان نردبان آسمانی در آن برپا شده است (۲ تیموتائوس ۴: ۲۲). ۲. در بیت ئیل، [یعنی] خانه خدا، سکونتگاه خدا که دروازه آسمان است، مسیح آن نردبان است که زمین را به آسمان می پیوندد و آسمان را به زمین می آورد؛ از این جهت، هرگاه به روح خود می چرخیم، مسیح را به عنوان آن نردبان تجربه می کنیم که خدا را به ما و ما به خدا می آورد. ۳. حاصل مسیح به عنوان نردبان آسمانی، بنای خداست - [یعنی] بیت-ئیل، کلیسا، بدن مسیح - و تکمیل این نردبان، اورشلیم نو است.

پ. «بازگشت خداوند، به یک بنای مستحکم از جویندگانش نیاز دارد. این بنا، یک سنگ زیر پا، یک سرپل برای او خواهد بود تا زمین را بگیرد، و این یک منزل متقابل خواهد بود برای هم خدا و هم انسان. این آمیختن الهیت با انسانیت و انسانیت با الهیت برای همیشه خواهد بود... این بنا نه تنها برآورده- شدن نهایی خواب یعقوب بلکه [برآورده- شدن] برنامه جاودان خدا نیز خواهد بود. این پل زمان را خاتمه داده و ابدیت متبارک را در آینده خواهد آورد؛ ما باید برای آن بنا باشیم، و ما باید آن بنا باشیم!»